

aftenundervisning, og man går derfor principielt ind for, at ungdomsskolen i de kommuner, der indfører en udvidet undervisningspligt, indrettes som dagskole. Begrundelsen herfor er, at det må skønnes at blive vanskeligere at få eleverne til at møde til aftenundervisning, ligesom det må forudses at kunne volde vanskeligheder at opretholde den for skolen nødvendige disciplin. Hertil kommer, at et af formålene med den udvidede undervisning er at mildne overgangen fra barneskolen til erhvervslivet.

Man finder det dog rimeligt, at der også bør kunne gøres forsøg med den i § 2 c, 2) nævnte kombinerede dag- og aftenungdomsskole, da det er hensigten, at den del af undervisningen i en sådan skole, som henlægges til aftentimerne, skal være af mere underholdende og lystbetonet art.

For at tilskynde til, at forsøgsundervisningen så vidt muligt indrettes som dagundervisning, foreslås det, at det særlige tilskud til denne undervisning forhøjes, i det omfang der bliver tale om dagundervisning.

Ud fra ønsket om, at der skulle kunne tages videst mulige hensyn til stedlige forhold, og at der måtte tilvejebringes et bredere erfaringsgrundlag, ville en del af kommissionens medlemmer have foretrukket, at den i § 3 foreslåede forsøgsordning kunne have omfattet alle de i § 2 nævnte ungdomsskoleformer, men for at opnå størst mulig enighed om selve tanken om en begrænset forsøgsvis adgang til at indføre en udvidet undervisningspligt har man afstået fra at stille ændringsforslag herom.

I det omfang undervisningen efter § 3 indrettes som dagundervisning, skal arbejdsgiverne i henhold til den foran omtalte bestemmelse i § 1, stk. 3, give de unge fri uden tab af arbejds løn, for at de kan deltage i skolegangen. Man har ikke næret betænkelighed ved at lade denne bestemmelse gælde også for den tvungne ungdomsskole, da denne efter forslaget ikke skal omfatte et større timetal end den frivillige ungdomsskole.

Om undervisningens indhold m. v. gælder iøvrigt de almindelige i §§ 1—2 foreslåede regler.

Et mindretal (*Buhl, Evald Christensen, Jens Rasmussen og Rosenstand*) tager afstand fra forslaget om, at nogen myndighed skal kunne udvide undervisningspligten.

Efter mindretallets opfattelse må al undervisning efter børneskolens ophør være frivillig for at have nogen virkelig værdi. Der kan også nævnes både pædagogiske og økonomiske grunde, der taler imod tvungen skolegang for de nævnte aldersklasser.

De forsøg, der er foreslået i § 3, har efter mindretallets opfattelse ikke anden betydning end at være banebrydende for en udvidelse af undervisningspligten, som mindretallet af principielle grunde er modstandere af.

Til § 4.

I aftenskoleloven af 1942 indeholdes ingen angivelse af aftenskolens formål; man har imidlertid i overensstemmelse med den hidtidige praksis ment at kunne angive dette sådan, at aftenskolen skal virke for den almindelige folkeoplysning blandt alle over den undervisningspligtige alder.

Kommissionen har indgående overvejet, om det ikke ville være hensigtsmæssigt at indføje en bestemmelse om, at aftenskolen først måtte modtage elever, der var fyldt 18 år. De unge i alderen fra 14 til 18 år måtte da henvises til undervisning i ungdomsskolen, således at de i alt fald kun kunne modtages i aftenskolen, såfremt de allerede har deltaget i eller endnu deltager i ungdomsskolens undervisning. Når man er kommet ind på denne